

Morgenstund har guld i mund

Th. Laub/arr. TG 175

Soprano *Mel.*

Mor - gen stund, guld i mund han
 Mor - gen stund, guld i mund som
 Mor - gen stund, guld i mund og
 Gå da frit hver til sit Da
 Sol op - står, sol ned - går Gud

Alto

Baritone *Mel.*

Mor - gen stund har guld i mund; for nat - ten Gud vi lo - ve; han
 Mor - gen - stund har guld i mund; vi til vort ar - bejd i - le, som
 Mor - gen - stund har guld i mund; og guld be - ty - der glæ - de, og
 Gå da frit en - hver til sit og sto - le på Guds nå - de! Da

5

S.

A.

Bar.

Mel.

lær - te os, i Je - su navn som bar - net i sin
 fug - len glad i skov og vang ud - fly - ver med sin
 glæ - de - lig er hver en dag, som le - ves til Guds
 får vi lyst og lyk - ke til at gø - re gavn, som
 gi - ve os at skin - ne så, som him - mel - lys, skønt

8

S.

A.

Bar.

Mel.

mo - ders favn vi al - le sødt kan so - ve.
 mor - gen - sang, gen - født ved nat - te - hvi - le.
 vel - be - hag, om end vi måt - te græ - de.
 Gud det vil, på al - ler - bed - ste må - de.
 af de små! Da randt for os guld - ter - ning.

mo - ders favn - vi al - le sødt kan so - ve.
 mor - gen - sang, gen - født ved nat - te - hvi - le.
 vel - be - hag, om end vi måt - te græ - de.
 Gud det vil, på al - ler - bed - ste må - de.

5 Sol opstår, og sol nedgår,
 Når den har gjort sin gerning;
 Gud give os at skinne så,
 Som himmellys, skønt af de små!
 Da randt for os guldterning.